

متن پرسش

سلام استاد عزیز. بنده مباحث شما را دنبال می‌کنم و به لطف خدا بسیار برایم مفید بوده است و از این رو از خدا شاکرم که خود، با لطف بی‌بدیلش، آشنایی با شما را سر راه من گذاشت و از خداوند برای شما طول عمر همراه با تهذیب و تعلیم و عاقبت به خیری می‌خواهم. استاد در مباحثتان اشاره داشتید کسی نباید به دنبال کسب احترام مردم باشد؛ استاد عزیز، من دنبال کسب احترام نیستم اما از اینکه به من بی‌حرمتی شود واقعا ناراحت می‌شوم؛ خصوصا در خانواده. یعنی چون فرزند بزرگتر هستم بسیار می‌رنجم که خواهر و برادرم بهم بی‌حرمتی کنند و می‌ترسم این قضیه باب شود و اگر یکی‌شان این کار را کرد بقیه هم انجام دهند. استاد، اول بفرمایید این موضوع طبیعی است؟ ثانياً اگر نه چه کنم که این‌گونه نباشد؟ استاد من می‌دانم عزت حقیقی دست خداست؛ منتهی وقتی اعضای خانواده بهم بی‌حرمتی میکنند می‌رنجم و به آنها می‌گویم که رنجیدم و وقتی عذرخواهی کنند از دلم بیرون می‌رود(البته نکته ای هست و آن اینکه گمان نکنید من کار به خصوصی می‌کنم که در معرض بی‌حرمتی قرار گیرم). ممنون میشوم مرا راهنمایی فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم. بنده خود را در جواب به این نوع سوالات صاحب نظر نمی‌دانم ولی با توجه به این امر. شما باید مواظب باشید کاری نکنید که بهانه‌ای جهت بی‌احترامی آنها شود و اگر هم آنها برخورد سبک کردند بگویید از شما چنین انتظاری را نداشتم. با این‌همه، مسئولیتی در مقابل بی‌احترامی آنها نسبت به خودتان ندارید و از جهتی باید غنیمت شمرده چون به همان اندازه مزاحم شما نیستند چون روی شما حساب نمی‌کنند تا مزاحمتان شوند. موفق باشید